

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: V. Z.**, zastoupen opatrovníci M. B., pracovníci Krajského soudu v Plzni, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 10. 2005, č. j. 60 Az 70/2005 - 36,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 394/LE - BE04 - BE04 - 2005 ze dne 24. 6. 2005, jímž byla zamítnuta žádost žalobce jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, který mu byl doručen dne 9. 11. 2005 kasační stížnost, která byla stěžovatelem podána k poštovní přepravě 23. 11. 2005 a doručena krajskému soudu 24. 11. 2005 (kasační stížnost tedy byla podána v zákonné lhůtě). Současně stěžovatel, který nebyl zastoupen advokátem, požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení před Nejvyšším správním soudem.

Z marných pokusů o doručení zásilek krajského soudu v rámci postupu podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), po podání kasační stížnosti vyplynulo, že pobyt stěžovatele není znám a že jej nelze zjistit. Nedoručitelná zůstala zásilka obsahující usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 12. 2005, č. j. 60 Az 70/2005 – 56, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o ustanovení

advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Z vyjádření Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčního odboru, Olšanská 2, Praha 3, ze dne 18. 1. 2006, vyplývá, že jiná adresa pobytu stěžovatele, než naposledy uváděná, není známá.

Vzhledem k tomu, že současný pobyt stěžovatele není znám, proto mu byla ustanovena usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 1. 2006, č. j. 60 Az 70/2005 - 67, v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s., pro zastupování v řízení o kasační stížnosti opatrovnice, a to pracovnice Krajského soudu v Plzni M. B. Toto usnesení nabylo právní moci dnem doručení 25. 1. 2006. Ustanovené opatrovnici bylo v souladu s platnou právní úpravou doručováno i usnesení krajského soudu ze dne 28. 12. 2005, č. j. 60 Az 70/2005 – 56, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 350/2005 Sb., soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce).

Na základě shora uvedených opakovaných marných pokusů o zjištění místa pobytu stěžovatele má Nejvyšší správní soud za prokázané splnění podmínky podle § 33 písm. b) zákona o azylu ve znění zákona č. 350/2005 Sb.

Nejvyšší správní soud přitom vycházel z konstrukce Hlavy IV zákona o azylu nazvané „Přezkum rozhodnutí ve věci azylu soudem“ a dovodil, že i po účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. jsou důvody zastavení řízení před soudem aplikovatelné jak v případech řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného, tak v případech řízení o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů. Aplikace samotného ustanovení § 33 zákona o azylu po účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. totiž není omezena toliko na řízení o žalobě, z použití slova „žalobce“ za slovy „žadatel o udělení azylu“ v písmenech a) až e) § 33 nelze dovodit, že by jím nemohl být žalobce po podání kasační stížnosti (stěžovatel po podání kasační stížnosti své primární postavení žalobce neztrácí), navíc aplikovatelnost celé Hlavy IV zákona o azylu i na řízení o kasačních stížnostech před Nejvyšším správním soudem vyplývá z § 32 odst. 5 zákona o azylu, kde je stanoven odkladný účinek kasační stížnosti.

Na základě shora uvedeného Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) zastavil, neboť tak pro případ, že nebude možno zjistit místo stěžovatelova pobytu, stanoví § 33 písm. b) zákona o azylu ve znění zákona č. 350/2005 Sb.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Za takový zvláštní zákon je v daném případě nutno považovat zákon o azylu. Podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 350/2005 Sb., soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (v daném případě stěžovatele).

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu